

РЕШЕНИЕ

№ 27117

гр. София, 15.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63
състав,** в публично заседание на 06.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5610** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128, ал. 1, т. 6 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.с чл. 122, ал. 3 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Производството е образувано по искова молба на С. П. В., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк],[жк], [улица][жилищен адрес] с която се претендира присъждане на обезщетение на основание чл. 122, ал. 3 във вр. с ал. 1 от ЗДСл, за периода за незаконно недопускане до работа на възстановения по съдебен ред държавен служител от 05.05.2023г. до 16.07.2024г. вкл., в размер от по 2566.57 лв., месечно, за периода, ведно с мораторна лихва върху главницата за периода от 15.05.2023г. до датата на окончателното изплащане.

В исковата молба и в молба-уточнение от 29.10.2024г. на ищеца, се твърди, че независимо, че след като Заповед № РД-15/088/01.06.2022г., по силата на която е прекратено служебното и правоотношение с ДНСК, е прогласена за нищожна, на 05.05.2023г. е била допусната физически до работа, но правно и фактически не се е стигнало до реалното и възстановяване на работа от органа по назначаване.

В съдебно заседание, ищецът се явява и поддържа исковата молба. Претендира присъждане на разноски на основание чл. 144 ГПК, вр. чл. 78, ал. 6 ГПК. Представени са писмени бележки.

Ответникът – Началника на ДНСК, се представлява от юрк. И., която оспорва като неоснователен и недоказан иска, предмет на настоящото производство. Намира, че видно от доказателствата по делото не е налице първата материалноправна

предпоставка за прилагане на разпоредбата, а именно заповедта, с която е прекратено служебното правоотношение на С. В. май месец 2023 г. не е отменено нито от органа по назначаване, нито от съда. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., счита, че служителят не е възстановен и не е допуснат до работа законосъобразно, предвид влезлите в сила решения на ВАС. Изразява становище за неоснователност на исковата претенция и моли съда да я остави без уважение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 63-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Не е спорно по делото, че със Заповед № РД-15/088/01.06.2022г. на Началник ДНСК е прекратено служебното правоотношение, считано от 02.06.2022г. със С. П. В. на длъжност „Главен експерт“, Отдел „Събиране на вземанията“, Дирекция „Правна“ при „Дирекция за национален строителен контрол“, с присъден ранг III младши на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

След като е оспорена по съдебен ред, заповедта е отменена с Решение № 6130/24.10.2022г., постановено по адм. дело № 8529/2022г. по описа на АССГ. С Решение № 4324/24.04.2023г., постановено по адм. дело № 1140/2022г. по описа на ВАС, Решение № 6130/24.10.2022г., постановено по адм. дело № 8529/2022г. по описа на АССГ, е оставено в сила.

На 05.05.2023г. С. В. депозирала Заявление до Началника ДНСК, с което поискала въз основа на влезлите в сила съдебни решения да бъде възстановена на длъжността, която е заемала преди прекратяване на служебното и правоотношение.

Със Заповед № РД-15-111/05.05.2023г. Началника на ДНСК възстановил С. П. В. на длъжност „Главен експерт“ в Отдел „Процедури и договори“ в Дирекция „Правна“, с място на работа в ДНСК – Централно управление, длъжностно ниво 7, експертно ниво 3, с ранг III трети младши, считано от датата, посочена в Заявлението за започване на работа – 05.05.2023г.

До Началник ДНСК е депозирана Докладна записка, изготвена от директора на Дирекция „Правна“, с която е направено мотивирано предложение да бъдат закрити двата отдела ПНО и ПД с цел оптимизиране на работата на Дирекция „Правна“ и щатните бройки към тях да преминат на линейна структура на дирекция без отдели и откриване на 18 щатни бройки.

Със Заповед № РД-13-149/12.05.2023г. Началника на ДНСК на основание чл. 6, ал. 1, т. 6 от Устройствения правилник на ДНСК, във връзка с Доклада от директора на Дирекция „Правна“ за оптимизиране дейността и осигуряване на най-ефективно функциониране на дирекция „Правна“ наредил считано от 15.05.2023г. да се извърши промяна в Длъжностното разписание на ДНСК, като в Дирекция „Правна“ закрил двата отдела и щатните бройки, закрит е Отдел „Правно нормативно обслужване“ със всички щатни бройки, закрит е отдел „Процедури и договори“ и в Дирекция „Правна“ са открити 18 щатни бройки, като със щатната бройка Директор на Дирекция числеността на Дирекция „Правна“ е 19 щатни бройки, отговаряща на числеността съгласно Устройствения правилник на ДНСК, приет с ПМС № 127/22.05.2019г.

С Предизвестие № РД-15-117/15.05.2023г. Началника на ДНСК уведомил С. В., че

съгласно Длъжностното разписание, в сила от 15.05.2023г. на основание чл. 106, ал. 1, т. 3 ЗДСл и я предизвестил, че след изтичане на едномесечен срок от получаване на предизвестieto ще прекрати служебното и правоотношение съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл поради съкращаване на длъжността, а при неспазен срок на предизвестieto ще и бъде изплатено обезщетение по реда на чл. 106, ал. 4 от ЗДСл.

На 15.05.2023г. е издадена Заповед № РД-15-118, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на С. П. В.- на длъжност Главен експерт в Отдел „Процедури и договори“, Дирекция „Правна“ при ДНСК с придобит ранг III младши считано от 15.05.2023г.

С Решение № 6688/07.11.2023г., постановено по адм. дело № 5609/2023г. по описа на Административен съд София-град е отхвърлено оспорването на С. П. В. против Заповед № РД-15-118/15.05.2023г. на началника на ДНСК, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното й правоотношение относно длъжността „главен експерт“ в отдел „Процедури и договори“ в дирекция „Правна“ с място на работа в ДНСК-Централно управление, считано от 15.05.2023г.

Решението е обжалвано от С. П. В. пред Върховния административен съд. С Решение № 5266/25.04.2024г., постановено по адм. дело № 365/2024 г. по описа на Върховния административен съд е оставено в сила Решение № 6688/07.11.2023г., постановено по адм. дело № 5609/2023г. по описа на Административен съд София-град.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство писмени доказателства.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл. 122, ал. 3 ЗДСл и същият е процесуално допустим, предявен срещу юридическото лице - ДНСК, представлявано от административният орган, от чийто незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие се твърди да са претърпени вредите.

По силата на чл. 122, ал. 3 ЗДСл когато възстановен държавен служител не бъде допуснат да изпълнява съответната длъжност, той има право и на обезщетение в размер на основната му заплата от деня на явяването му на работа до действителното му допускане да изпълнява служебните си задължения. Този вид обезщетение има санкционен характер. В нормата не е предвидено нито ограничаване на обезщетението за част от периода на недопускане, както е в разпоредбата на чл. 104, ал. 1 ЗДСл по отношение периода на незаемане на длъжността, нито приспадане от дължимото обезщетение на получено възнаграждение за друга работа през същия период или при получаване обезщетение, поради регистрация в Регионална служба по заетостта за същия период. Липсва възможност за прилагане по аналогия на чл. 104 ЗДСл поради изричната норма на чл. 122, ал. 3 ЗДСл. Разликата между двата вида обезщетения е свързана със значително по-високата противоправност на недопускането до работа на държавен служител, който е бил с прекратено служебно правоотношение, но прекратяването е отменено с влязло в сила съдебно решение, поради неизпълнението на задължителното за администрацията съдебно решение. Именно за това предвиденото с нормата на чл. 122, ал. 3 ЗДСл има санкционен характер и по това се различава, респ. не може да бъде сравнено с обезщетението по чл. 104, ал. 1 ЗДСл, чиято цел е да репатрира вреди от незаконосъобразен административен акт в определени граници.

Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 1 ЗДСл при отменяне на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение от органа по назначаването или от съда

държавният служител се възстановява на предишната длъжност, ако се яви в съответната администрация в двуседмичен срок от влизането в сила на административния акт или на съдебното решение. Тълкуването на тази разпоредба налага извод, че фактическият състав на възстановяването включва влязъл в сила съдебен акт за отмяна на акта за прекратяване на служебното правоотношение и явяване на работа на служителя в съответната администрация в определен срок. Нормата е с императивен характер и при осъществяването на тези факти по смисъла на закона за органа по назначаването възниква задължение да допусне служителя да изпълнява длъжността, на която е възстановен. В този смисъл е и тълкуването, дадено с Тълкувателно постановление № 2 от 19.05.2015г. на Върховния касационен съд по тълк. дело № 2/2014г. на ОСГК и Първа и Втора колегии на ВАС.

Безспорно е установено по делото, че ищецът С. П. В. се е явила на работа при ответника на 05.05.2023г., като е депозирала изрично заявление за възстановяване на длъжността, заемана преди прекратяване на служебното и правоотношение с влязъл в сила съдебен акт, т.е. в предвидения срок от влизане в сила на решението на ВАС – 24.04.2023г.

Отмяната на заповедта за уволнение има за последица възстановяването на служителя на заеманата преди уволнението длъжност, като за органа по назначаване възниква задължение да осигури на възстановения служител възможност да изпълнява служебните си функции. В тежест на ответника е да докаже положителния факт - допускането до работа, което съдът намира, че е сторено по делото, с оглед представената Заповед № РД-15-111/05.05.2023г., с която Началника на ДНСК е възстановил С. П. В. на длъжност „Главен експерт“ в Отдел „Процедури и договори“ в Дирекция „Правна“, с място на работа в ДНСК – Централно управление, длъжностно ниво 7, експертно ниво 3, с ранг III трети младши, считано от датата, посочена в Заявлението за започване на работа – 05.05.2023г., с основна месечна заплата 1869 лв. По делото не са представени доказателства и не се доказва факта на недопускането до работа на ищеца, поради което и съдът прави извод за недоказаност на този факт, обосноваващ възникването на правото на обезщетение.

По делото се претендира незаконно недопускане до работа на възстановения по съдебен ред държавен служител за периода от 05.05.2023г. до 16.07.2024г. вкл. В тази връзка, за периода от 15.05.2023г. до 16.07.2024г., след като съобрази представените по делото доказателства и влезлите в сила решения - Решение № 6688/07.11.2023г., постановено по адм. дело № 5609/2023г. по описа на Административен съд София-град, оставено в сила с Решение № 5266/25.04.2024г., постановено по адм. дело № 365/2024г. по описа на Върховния административен съд, съдът намира, че не се е налице и материалноправна предпоставка за прилагане на разпоредбата, поради това, че Заповед № РД-15-118/15.05.2023г., с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на С. П. В.- на длъжност Главен експерт в Отдел „Процедури и договори“, Дирекция „Правна“ при ДНСК с придобит ранг III младши, считано от 15.05.2023г., не е отменена нито от органа по назначаване, нито от съда.

Ето защо не е налице материалноправната предпоставка за уважаване на иска по чл. 122, ал. 3 ЗДСл за целия претендиран период от 05.05.2023г. до 16.07.2024г. вкл. Предвид отхвърлянето на главния иск изцяло, поради липса на материалноправна предпоставка за уважаването на същия, следва да се отхвърли изцяло и иска за мораторна лихва.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК с оглед изхода на спора, че в полза на Агенцията по вписванията следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определена по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното Административен съд – София град, I-во отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете на С. П. В., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк],[жк], [улица][жилищен адрес] за присъждане на обезщетение, на основание чл. 122, ал. 3 във вр. с ал. 1 от ЗДСл, претендирано в размер от по 2566.57 лв., месечно брутно трудово възнаграждение, за периода от 05.05.2023г. до 16.07.2024г. вкл., ведно с мораторна лихва върху главницата за периода от 15.05.2023г. до датата на окончателното изплащане, като неоснователен.

ОСЪЖДА С. П. В., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк],[жк], [улица][жилищен адрес] да заплати на Дирекция за национален строителен контрол,МРРБ, разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: